

ÁKOM-BÁKOM MÁKOM

PÁRATLAN OLDAL - LII. évfolyam 10. szám, 2008. március 7.

Még ilyen sem történt velem. A Magyar Államkincstár arra illetékes ügyintézője megállapította, hogy a Magyar Történelmi Film Közalapítvány Kuratóriuma titkáráként általam (is) aláírt banki utalásokon az aláírásom nem egyezik a nála lévő, általam korábban személyesen előtte tett aláírás mintával, így az utalásokat nem teljesíti. Gondolom, azért nem, mert feltételezi, hogy nem én írtam alá a különböző bankszámlákra, különböző személyek részére utalandó, néhány tízezer forintnyi összegekről szóló "okmányt". Hogy ezt még hányszor és meddig lehet majd eljátszani, nem tudom, hiszen az illetékes ügyintéző bizonyára nem írásszakértő, mert ha az lenne, bizonyára tudná, hogy minden aláírás egyszeri és egyedi s egyben megismételhetetlen. Még a legjobbak sem képesek pontosan ugyanúgy aláírni a nevüket, de az írásszakértő képes az írás jellemzőiből megállapítani, hogy egyazon személytől származnak az aláírások. Ha pedig nem szakértő, akkor nyilván annyiszor állapítja meg, hogy most jó, most nem jó ahányszor akarja. Akik pedig a bérüket, tiszteletdíjukat, illetve majd a filmek készítésére megítélt összegeket várják, szidhatnak engem, mert képtelen vagyok évente több száz alkalommal pontosan ugyanúgy aláírni egy "kis nyomtatványt" (a szakmaiatlan megnevezés tőlem: Sz. S.), mint a "nagy aláírás mintát" (a szakmaiatlan megnevezés tőlem: Sz. S.).

Mi ebből a tanulság és a lehetséges megoldás: 1. az aláíró - jelen esetben Prof. Dr. habil. Szakály Sándor történész, egyetemi tanár, az MTA doktora (az aláírásmintán természetesen csak Dr. Szakály Sándor) - gyakorolja még többet az aláírását, másolatban elkérve a mintát, hogy ne téveszthessen; 2. a Magyar Államkincstár olyan ügyintézőket alkalmaz, akik nem rosszhiszeműséget, netán "csalási szándékot" feltételeznek az aláírókról; 3. írásszakértői képzettségű munkatársakkal erősíti meg az "ügyintézői kart", hogy azok vessék össze az aláírásokat.

Természetesen elegendő lenne a jóindulat és a bizalom is, mert akkor olyan sem fordulna elő, amire számtalanszor volt már példa, hogy az aláíró, személyazonosságát igazoló tucatnyi okmánnyal felvértetve vagy háromszor-négyszer kellett hogy aláírja az aláírandót, mert az ügyintéző úgy látta: nem tökéletes a két aláírás közötti azonosság, legalábbis szerinte. A döntés pedig az ő kezében van, hiszen európai jogállamban élünk, ahol úgy vigyáznak a közpénzekre - ha azok a nagysága eléri néhány ezer forintot -, mint sehol a világon. BKV, 4-es metro, közbeszerzések, pártfinanszírozás, szakértői díjak stb. nem számít. Azok esetében biztos mindig tökéletes az aláírás, legfeljebb a céllal meg az átutalandó összeg nagyságával lehet baj, de az meg kit érdekel?

Szakály Sándor